

Arrest

nr. 93 390 van 13 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. VAN DER VEEKEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Gere Zerka, district Sinjar, provincie Mosul (Centraal-Irak). Gedurende vier jaar zou u werkzaam zijn geweest als traiteur in uw dorp en omgeving. U zou hierbij de catering van verschillende feesten hebben verzorgd. Op 17 november 2011 zou de Mukhtar van uw dorp u hebben gevraagd de catering te verzorgen voor het huwelijksfeest van zijn zoon op 25 november. Op 20 november zou een zekere Mohammed u hebben opgebeld met de vraag u te kunnen ontmoeten om regelingen te treffen voor een ander trouwfeest. Toen u op de afgesproken plaats opdaagde, zouden

onbekenden u hebben aangemaand om in een auto te stappen. Toen u ver van het dorp verwijderd was, zouden zij u met een pistool hebben bedreigd. Ze zouden van u hebben geëist dat u gif zou mengen in het eten dat tijdens het huwelijksfeest aan de hoogwaardigheidsbekleders zou worden opgediend. Ze zouden u gif hebben overhandigd en u terug hebben gebracht naar het dorp. U zou meteen naar huis zijn gegaan en het gif in het toilet hebben gegooit. U zou vervolgens uw oom op de hoogte hebben gebracht van het incident en bij hem zijn ondergedoken. Uw oom zou dezelfde nacht de Mukhtar hebben geïnformeerd over de terreurdreiging. U zou tot 27 november 2011 bij uw oom hebben verbleven en verliet op die dag uw dorp. Via Zakho in Noord-Irak, Turkije en een voorts onduidelijke reisroute, kwam u op 12 december 2011 aan in België. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van onderstaande redenen.

U stelt dat u werd aangesproken door onbekenden dewelke u de opdracht gaven gif te mengen in de maaltijden die zouden worden opgediend aan de hoogwaardigheidsbekleders tijdens het huwelijksfeest van de zoon van de Mukhtar of het dorpshef.

Het is echter totaal niet aannemelijk dat deze onbekenden hun kwalijke bedoelingen meteen aan u kenbaar zouden hebben gemaakt, zonder enige zekerheid te hebben betreffende uw loyaliteit ten aanzien van hen. Evenmin aannemelijk is dat zij u reeds vijf dagen voordat het huwelijk plaatsvond u hiervoor de opdracht zouden hebben gegeven. Dit zou u ruim de tijd en de gelegenheid geven om de Mukhtar te informeren over het gevaar dat hem boven het hoofd hing zodat hij de nodige voorzorgen kon nemen waardoor het plan van deze militie zou worden gesaboteerd. De werkwijze van deze terreurorganisatie roept aldus grote vraagtekens op aangezien zij geen voorzorgen hebben genomen om zichzelf in te dekken, maar integendeel zeer openlijk hun kwalijke bedoelingen hebben kenbaar gemaakt zonder zich op voorhand te vergewissen van uw loyaliteit en uw bereidwilligheid tot samenwerking. De opdracht die zij u oplegden was immers niet kleinschalig, maar omvatte de moord op een groot aantal hoogwaardigheidsbekleders. Het is dan ook geen evidentie dat iemand buiten hun organisatie deze taak zou vervullen. Integendeel, er kan dan ook van worden uitgegaan dat dergelijke milities veel voorzichtiger en bedachtzamer te werk zouden gaan om hun doel te kunnen bereiken. De vraag dringt zich dan ook op waarom u voor deze opdracht moest worden ingeschakeld terwijl zij zelf andere, meer trefzekere acties hadden kunnen overwegen en zelf uitvoeren indien zij de hoogwaardigheidsbekleders van het dorp effectief wensten om te brengen.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u niet enkel op de hoogte was van de kwalijke bedoelingen van deze onbekenden, maar dat u tevens in staat was een persoonsbeschrijving te geven en wist met welke auto zij reden (CGVS, pg.6-7). Er kan dan ook worden vanuit gegaan dat in de ogen van de terroristen u wel degelijk een bedreiging vormde, u was immers op de hoogte van hun activiteiten en had die vervolgens geboycot. Afgaande op uw verklaringen moest u door hen uit de weg worden geruimd. Dit zouden deze onbekenden eveneens hebben aangegeven door te stellen dat 'u wel wist wat zij met u zouden doen' als u de opdracht niet volttooide (CGVS, pg.5). In deze context is het dan ook opmerkelijk dat toen deze onbekenden éénmaal te weten kwamen dat u hun eis niet had ingewilligd - geen enkele hoogwaardigheidsbekleider kwam naar het feest, er werd een andere traiteur aangesteld en uiteindelijk liet niemand het leven (CGVS, pg.8) - zij vervolgens geen enkele moeite hebben gedaan om hun dreigement uit te voeren. Zowel gedurende de twee dagen na het feest dat u nog in het dorp verbleef, als toen u reeds vertrokken was, zou er niets zijn gebeurd dat erop wijst dat deze onbekenden naar u op zoek waren en zich wilden wreken. Zo werd uw familie niet geïnterpelleerd (CGVS, pg.8), de medewerkers van uw zaak niet geïnterpelleerd of bedreigd (CGVS, pg.8), er gebeurde ook niets met uw winkel (CGVS, pg.8). U beschikt met andere woorden over geen enkele indicatie dat deze onbekenden effectief naar u op zoek zijn gegaan. Nochtans kan het voor hen niet zo moeilijk zijn geweest om u of uw familie te traceren. U was woonachtig in een relatief klein dorp van om en bij de 500 huizen (CGVS, pg.3) waar u uw hele leven heeft gewoond (CGVS, pg.3) en u als enige traiteur bekend stond bij de dorpelings (CGVS, pg.6).

Mede daarom is het eveneens opmerkelijk dat u besloot onder te duiken bij uw oom Barhan (CGVS, pg.8) wiens huis vlakbij uw huis is gelegen (CGVS, pg.3) en er nog verbleef tot twee dagen na het huwelijksfeest - of tot twee dagen nadat het voor deze onbekenden reeds duidelijk werd dat u hun eis niet had vervuld.

Bovendien stelt de vraag zich waarom u zich niet heeft geïnformeerd of de Mukhtar verdere stappen heeft ondernomen met betrekking tot deze zaak (CGVS, pg.9). Zoals reeds werd gezegd was het plan van de terroristen gericht tegen een groot aantal hoogwaardigheidsbekleders, zij hadden er aldus alle belang bij om extra waakzaam te zijn, de nodige maatregelen te treffen en de terroristen op te sporen. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er een onderzoek gaande is naar deze terroristen en er in deze zaak eventueel - gezien de connecties van deze hoogwaardigheidsbekleders - reeds successen werden geboekt. Dat u naliel u hierover te informeren, is dan ook merkwaardig te noemen. Bovenstaande elementen maken dat u niet aannemelijk kunt maken dat u geviseerd wordt door een terreurorganisatie omdat u de opdracht die zij u hadden gegeven niet heeft vervuld. De wijze waarop u de zaken heeft geschetst komt totaal ongeloofwaardig over. De vluchtelingenstatus kan u aldus niet worden toegekend.

De documenten die u ter staving van uw relaas heeft neergelegd, namelijk uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, kunnen genoemde appreciatie niet in positieve zin ombuigen daar zij enkel uw identiteitsgegevens bevatten waaraan het CGVS niet twijfelt.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1, A, alinea 2 van de Conventie van Genève en van de artikelen 48, 48/2 en 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker een schending aan van de motiveringsplicht zoals gesteld in artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

"Doordat het CGVS in haar beoordeling van het dossier van verzoeker het volgende stelt:

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Doordat het CGVS in haar beslissing vervolgens onmiddellijk overgaat tot het trekken van haar conclusie;

Doordat het CGVS langs de ene kant wel stelt dat moet worden nagegaan of verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus doch langs de andere kant het volledig nalaat om na te gaan of verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus;

Terwijl artikel 62 Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed.

Terwijl elke administratieve beslissing gegrond moet zijn op pertinente en toelaatbare motieven;

Schendt het CGVS de motiveringsplicht uit artikel 62 Vreemdelingenwet door op geen enkele wijze na te gaan of verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus;

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Inzake het derde middel repliceert verweerder als volgt:

"Verweerder antwoordt vooreerst dat verzoekers bewering als zou de bestreden beslissing niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven

die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV, 75.480 van 20 februari 2012).

De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en is afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld.

Het derde middel is niet gegrond."

3. Artikel 62 vreemdelingenwet stelt: *"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. (...)".*

Verweerder doet gelden dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Te dezen blijkt dat de bestreden beslissing stelt: *"Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus."* De bestreden beslissing bevat echter geen motivering waaruit blijkt dat onderzocht werd of verzoeker een risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, c.

Verweerder kan niet gevolgd worden waar hij aanvoert: *"Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn"*. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat het onderzoek van het risico voor verzoeker ten aanzien van de bepalingen van artikel 48/4, §2, c een afzonderlijk onderzoek vergt en derhalve hieromtrent ook een motivering behoeft, zodat verzoeker in staat is te dezen te weten of het zin heeft zich desgevallend tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

Het derde middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 april 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS